

des i en anden valuta end den valuta, som hidtil har været lagt til grund. Bestemmelsen anvendes i tilfælde, hvor den skattepligtige i tidligere indkomstår har anvendt reglerne i stk. 3-10 men for fremtidige indkomstår ønsker at skifte valuta igen. I dette tilfælde skal der gives tilladelse af skattemyndigheden. Tilladelse gives, hvis det efter en konkret vurdering skønnes, at valutaskiftet er begrundet i virksomhedens eller koncernens forhold. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis virksomheden ifølge International Accounting Standards (IAS) eller International Financial Reporting Standards (IFRS) har fået en ny funktionel valuta. Dette vil imidlertid næppe være tilfældet, hvis anmodningen om skift af valuta indgives på et tidspunkt, hvor det skattemæssige resultat kendes, og hvor valutaskiftet indebærer en skattefordel i den periode, der allerede er forløbet. I sidstnævnte tilfælde kan der dog meddeles tilladelse til valutakursskift for det efterfølgende indkomstår, hvis ændringen i øvrigt er begrundet i virksomhedens eller koncernens forhold. Tilladelse bør imidlertid kun gives i sjældne tilfælde, da valutaskift komplicerer avanceopgørelserne væsentligt.

Efter det foreslåede stk. 6 kan muligheden for »engangsomregning« som udgangspunkt kun anvendes af fuldt skattepligtige her til landet og af begrænset skattepligtige, der udøver erhverv med fast driftssted her i landet eller ejer en her i landet beliggende fast ejendom.

Reglerne kan således anvendes af juridiske personer omfattet af selskabsskattelovens § 1. Selskaber mv. omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, dvs. selskaber med hjemsted i udlandet med fast driftssted i Danmark, samt selskaber mv. omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, dvs. selskaber med hjemsted i udlandet, som i egenskab af ejer, medejer, brugs- eller indtægtsnyder oppebærer indtægt af en her i landet beliggende fast ejendom, kan ligeledes anvende reglerne. Herudover er juridiske personer som nævnt i fondsbeskatningsloven § 1 omfattet. Det forudsættes endvidere, at udenlandske selskaber inddraget i en dansk sambeskatning kan anvende reglerne.

For fysiske personer omfattet af kildeskattelovens § 1 indføres et yderligere kriterium, nemlig at disse alene skal være omfattet, hvis personen driver erhvervmæssig virksomhed. Samme kriterium gælder for dødsboer omfattet af dødsboskatteloven og for begrænset skattepligtige personer mv. omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra e. Begrebet erhvervmæssig virksomhed skal forstås i overensstemmelse med de almindelige skatteretlige principper for fast-

læggelsen af, hvorvidt der er tale om erhvervmæssig virksomhed eller ej, jf. blandt andet cirkulære nr. 129 af 4. juli 1994 om personskatteloven, som ændret ved cirkulære nr. 14 af 15. januar 1997.

Begrænset skattepligtige personer mv. med fast driftssted omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d, er ligeledes omfattet.

Efter det foreslåede stk. 7 skal personligt erhvervsdrivende mv. med mere end én virksomhed vælge en fælles referencevaluta for alle virksomheder, hvis disse ikke anvender samme regnskabsvaluta. Denne referencevaluta vil skattemæssigt blive betragtet som virksomhedernes »nationale« valuta.

Da det er den skattepligtige, der foretager et valg af valuta, jf. det foreslåede stk. 6, er skattepligtige, der deltager i et interessentskab eller lignende, hvor indkomsten betragtes som indtjent af deltagerne, ikke bundet af interessentskabets mv. valg af valuta ved den skattepligtiges opgørelse af sin andel af interessentskabets mv. økonomi. Det står følgelig interessenterne mv. frit for, i det omfang de har adgang til bogføringsmaterialet, at omregne transaktionerne til en anden valuta, men valget af referencevaluta gælder ligeledes for den skattepligtiges interessentskabsandele mv.

Ved udarbejdelsen af det skattemæssige årsregnskab for hver virksomhed skal alle transaktioner omregnes til referencevalutaens kurs på de enkelte retserhvervelsestidspunkter mv., hvorefter det samlede skattemæssige resultat i referencevalutaen omregnes til dansk mønt.

Herved undgås tvivlsspørgsmål, der kan være forbundet med at henføre en indkomst eller et fradrag til en bestemt af den skattepligtiges virksomheder. Særligt i relation til fordelingen af fordringer og gæld samt finansielle kontrakter kan det således være fordelagtigt at placere disse i virksomheder, hvor der ikke udløses beskatning af kursgevinster. Eksempelvis kan en fysisk person, der driver flere virksomheder med forskellige regnskabsvalutaer, og som realiserer en valutakursgevinst på et lån eksempelvis i amerikanske dollars, have en interesse i at allokere dette lån til den virksomhed, som anvender amerikanske dollars som regnskabsvaluta, idet lånet i denne virksomhed efter de foreslåede regler ikke vil blive betragtet som lån i fremmed valuta. Følgelig vil der ikke blive nogen valutakursgevinst at beskatte. Den foreslåede bestemmelse imødegår en sådan spekulation, idet alle virksomhederne skal anvende samme valuta.

Endvidere skabes der herved en ligestilling mellem et selskab, der driver flere virksomheder i selskabs-